

BIOGRAFIA

Miguel Delibes va néixer a Valladolid el 17 d'octubre de 1920. El cognom Delibes és provinent de Toulouse; el seu avi patern, Frédéric Delibes Roux, va emigrar a Espanya l'any 1880 per participar en la construcció d'una línia de ferrocarril a la província de Santander. Un dels pobles de Santander, anomenat Molledo-Portolín va ser l'escenari d'una de les primeres novel·les delibeanas, "El camino".

Miguel Delibes és el tercer de vuit fills. La mare era Maria Setién, filla de Burgos. El pare, Adolfo Delibes, va ser professor i director de l'escola de comerç de Valladolid.

Miguel va estudiar a La Salle i, al 1938, amb 17 anys, i abans de que el movilitzessin com a soldat a la guerra civil, es va presentar voluntari a la marina: "Casi con seguridad iban a destinar me a Infantería y me horrorizaba la idea del cuerpo a cuerpo, la guerra en el mar era mas despersonalizada, el blanco era un barco, un avion, nunca un hombre. Yo lo veía como un mal menor". Delibes però, va quedar profundament marcat pel conflicte bèl·lic: "Si fuera posible hacer un estudio medico de las personas que participamos en aquella terrible guerra, resultaria que los mutilados psicicos somos bastantes más que los mutilados físicos que airean sus muñones".

Novelista quasi per atzar. Va tornar a Valladolid just acabada la guerra i es va posar a l'estudiar comerç i dret però cap d'aquestes carreres el va satisfer. Per atzar va desenvocar al món del periodisme i la literatura. Un atzar que va començar quan a estudiar el "Manual de Dret Mercantil" de Joaquín Garrigues, va descobrir la bellesa del llenguatge i l'eficàcia de la metàfora i l'adjectiu utilitzats oportunament.

Com que també li agradava dibuixar el seu pare el va matricular a l'Escola d'Arts i Oficis. Delibes va ingressar com a caricaturista l'any 1941 al diari de la seva ciutat: "El Norte de Castilla" on uns anys després va passar a ser-ne redactor. Durant aquesta època ja era parella d'Àngeles De Castro qui, anys després seria la seva muller i qui l'animava a llegir i a satisfer el desig d'escriure. D'aquesta manera, gairebé per atzar i amb una formació eminentment autodidacta pel que fa a la literatura, escriu la seva primera novel·la, "La sombra del ciprés es alargada", amb la qual va aconseguir el prestigiós Premi Nadal l'any 1948. A partir d'aquest moment haurà de compaginar la càtedra de Dret Mercantil a l'Escola de Comerç de la seva ciutat amb el periodisme i la literatura.

Del periodisme a la novel·la. Miguel Delibes va ser nomenat subdirector d' "El Norte de Castilla" l'any 1952 i director el 1958. Va emprendre un seguit de campanyes a favor del medi rural castellà i això el va dur a enfrontar-se amb el règim, veient-se obligat a dimitir d'aquest càrrec l'any 1963. No per això es va acabar la seva denúncia, quan no ho va poder fer des del diari ho va fer desde la narrativa. D'aquesta manera neix la seva novel·la "Las ratas" (1962), una veritable epopeia novel·lada de la tragèdia del camp castellà.

Acadèmic de la llengua. L'any 1973, amb més de 20 llibres publicats i diversos premis rebuts, va ser elegit membre de la Real Academia de la Lengua. La presa de possessió va ser el 25 de maig de 1975, el seu discurs fou: "El sentido del progreso desde mi obra". Només uns mesos abans havia mort la seva dona, a qui Miguel havia qualificat com el seu equilibri i "la mejor mitad de si mismo". En una novel·la que va publicar 17 anys més tard, "Señora de rojo sobre fondo gris" (1991), evocarà la singular figura d'aquesta dona. La mort de la seva esposa el va sotmetre a una profunda depressió, de la qual va començar a sortir 3 anys més tard coincidint amb la publicació de la seva novel·la "El disputado voto del señor Cayo" (1978). Delibes va continuar escrivint sobre caça, algun relat de viatges i d'altres novel·les.

OBRES

L'obra narrativa de Miguel Delibes està molt marcada per la seva biografia tant pels seus atributs ideològics com pels seus compromisos morals. Podem dir que l'autor concep l'escriptura com la pràctica d'un humanisme molt arrelat en les virtuts de la terra, respectuós amb la tradició popular, atent al precari equilibri del medi i a la cura de la naturalesa. Allò que alguns designen com el seu casticisme no és tribal ni s'atura en detalls folclòrics, ja que acaba essent una crítica del progrés desordenat i una defensa de la justícia social.

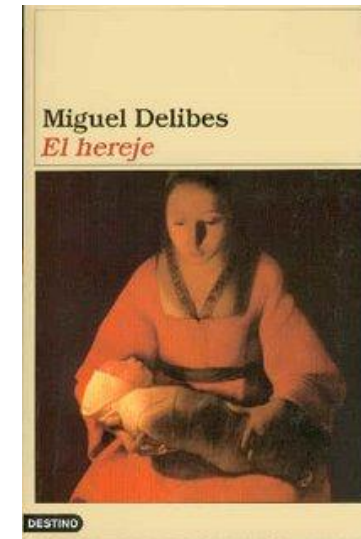
- 1948: La sombra del ciprés es alargada.
- 1949: Aún es de día.
- 1950: El camino.
- 1953: Mi idolatrado hijo Sisí.
- 1954: Los raíles.
- 1955: Diario de un cazador.
- 1956: Un novelista descubre América.
- 1957: La barbería.
- 1958: Diario de un emigrante.
- 1959: La hoja roja.
- 1961: Por esos mundos.
- 1962: Las ratas.
- 1963: Europa, parada y fonda.
- 1964: El libro de la caza menor.
- 1966: Cinco horas con Mario.
- 1968: Diario de un emigrante.
La primavera de Praga.
- 1969: Parábola del naufrago.
- 1970: Con la escopeta al hombro.
Mi mundo y el mundo.
- 1971: La caza de patos y otras acuáticas.
- 1972: Castilla en mi obra.
La caza en España.
Un año de mi vida.
- 1973: El libro de la caza menor.
El príncipe destronado.
- 1975: La caza de la perdiz roja.
Las guerras de nuestros antepasados.
S.O.S. El sentido del progreso desde mi obra.
- 1977: Aventuras, venturas y desventuras de un cazador de rabo.
La primavera de Praga.
Mis amigas las truchas.
Alegrias de la caza.
- 1978: El disputado voto del señor Cayo.
- 1980: Dos dias de caza.

- 1981: Las perdices del domingo.
Los santos inocentes.
- 1982: Dos viajes en automovil: Suecia y Países Bajos.
El otro fútbol.
Tres pájaros de cuenta.
- 1983: Cartas de amor de un sexagenario voluptuoso.
- 1985: El tesoro.
- 1986: Castilla habla.
Áreas de España.
- 1987: 377, madera de héroe.
- 1988: El mundo en la agonía.
Mi querida bicicleta.
- 1989: Mi vida al aire libre. Memorias deportivas de un hombre sedentario
- 1990: Pegar la hebra.
- 1991: El conejo.
Señora de rojo sobre fondo gris.
- 1992: El último coto.
La vida sobre ruedas.
- 1993: Un deporte de caballeros.
- 1994: Los niños.
Un cazador que escribe.
- 1995: Diario de un jubilado.
- 1996: He dicho.
- 1998: El hereje.
- 1999: Los estragos del tiempo (ed. Definitiva de El Camino; La mortaja y La hoja roja).
- 2001: Castilla como problema.
- 2002: Por esos mundos. Sudamérica con escala en Las Canarias.

CLUB DE LECTURA

24 d' octubre de 2009 a les 11 :00h

PREMIS

- Premi Nadal per "La sombra del ciprés es alargada" (1947)
- Premi Nacional de Narrativa, per "Diario de un cazador" (1955)
- Premi Fastenrath de la Real Academia Española, per "Siestas con viento sur" (1957)
- Premi Príncep d' Astúries de les Lletres (1982)
- Investit Doctor Honoris causa per la Universitat de Valladolid (1983)
- Premi de les Lletres de Castella i Lleó (1984)
- Caballer de l'Ordre de les Arts i les Lletres de la República Francesa (1985)
- Fill predilecte de Valladolid (1986)
- Investit Doctor Honoris causa de la universitat Complutense de Madrid (1987)
- Investit Doctor Honoris causa per la Universitat de El Sarre (Alemanya) (1990)
- Premi nacional de les Lletres Espanyoles (1991)
- Premi Cervantes (1993)
- Medalla d'or de la província de Valladolid (1993)
- Investit Doctor Honoris Causa de la Universitat d'Alcalà d'Henares (1996)
- Premi Luka Brajnovic de la Comunicació, per la Universitat de Navarra (1997)
- Premi Nacional de narrativa per "El hereje" (1999)
- Medalla d'Or al Mèrit en el treball (1999)
- Medalla d'Or al Mèrit Turístic del Govern de Cantabria (2006)
- Investit Doctor Honoris Causa per la universitat de Salamanca (2008)

EL HEREJE (1998)

Aquesta obra és el seu text més extens i suposa el seu primer acostament a la novel·la d'ambientació històrica.

Els fets i els protagonistes narrats estan basats en fets reals. Explica el procés i execució d'un grup de reformistes a Valladolid a l'època de la Contrareforma. A través de les peripècies vitals i espirituals de Cipriano Salcedo, Delibes dibuixa el Valladolid de l'època de Carles V "El hereje" és sobretot una indagació sobre les revelacions humanes, és la història d'uns homes i dones en lluita amb ells mateixos i amb el món que els ha tocat viure.